

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Mr. 34.

Parkland, Wash., 26de August, 1898.

8de Aarg.

Den evige Sabbat.

Og jeg hørte en Røn fra Himmelen, som sagde til mig: Selvs: Salige er de Løbe, som ds i Herren, fra nu af! Ja, siger Anden, de skulle høre fra sine Arbejder. Joh. Kap. 14, 13.

Der er altsaa en evig Hvile, en evig Sabbat. Der vil altsaa de fromme have enigt, hvad de der kun have usuld-kommel hver syvende Dag. Hvilket tredobbelte? Hvile, Sammentomst med Menigheden for Kongen, Kristus, og Løbryning. Derom naar der skrives i Hebr. 4, 9-11: "Der er en Sabbatshvile tilbage for Guds Folk. Vader os derfor besikke os paa at komme ind til hin Hvile." Hvorledes besikter vi os herpaa? Ved Forberedelse hermed: Genvend tidlig dit Hjerte til det Sted, hvor du selvje gæfter at være. Den himmelske Menigheds Hvile og Gudsstjeneste beskrives os i Joh. Kap. saaledes: Jeg saa en stor Skare, hvilken ingen kunde tælle, af alle Hedninger og Stammer og Folk og Tunge-maal, som stode for Tronen og for Lammet, iførte lange hvide Klæder og Balmegrene i deres Hænder, og som raabte med høj Røst og sagde: Saliggjærelsen tilhører vor Gud, ham, som sidder paa Tronen, og Lammet. Og alle Englene stode omkring Tronen, og faldt ned for Tronen paa deres Ansigt og tilbade Gud og sagde: Amen! Velignelse og Ære og Visdom og Tak og Pris og Magt og Stærke være vor Gud i al Evighed. Amen.

Duffer du at komme med et hellig-holde en saadan Sabbat? Nu, saa kendt her din Syndag. Thi salige er de, som høre Guds Ord og bevare det. (Gal. 11, 23.)

Til Guds talder Herrens Dag,
O, er du, hvis du vilde
Paa den rigtige Tid og den rigtige Sag
Guds Naadestærke tilde;
Sels Dage du i Jesu Navn
Din Forberedelse vilde,
O, men kom til Sjæles Salen
Oplader Gud sin Kirke.
(Efter N. Samt.)

Den saliggjørende Tro.

(Fortællelse.)

Den, som derfor lærer, at Gud regner os den Dyd, som bestaar i vor Tro, til Retfærdighed, han farer vild. Vel er Vantroen den Grundretfærdighed, hvorfor Verden bliver straffet, derimod er den Retfærdighed, som Gud tilbyder Verden, ikke dens Tro, men Kristi Lydighed. Naar Trøsteren kommer, siger Herren, vil han overbevise Verden om Synd, om Retfærdighed og om Dom: om Synd, fordi de ikke tro paa mig, men om Retfærdighed — for at de skulle tro, ikke saa? nei, men: fordi jeg gaar hen til min Fader, og I se mig ikke længere. Altsaa er vor Vantro vor Uretfærdighed; men vor Retfærdighed er ikke vor Tro, men Kristi Gang til Faderen, det er hans uslydige Lidselse og Lød, ja, hans hele Lydighed. En saadan Gang er den rette evige Retfærdighed, siger Luther. Dette ved Verden intet om, thi man hører ikke et Bogstav derom i alle andre Byger. Kristus taler her ikke en Løddel om det, at jeg skal gjøre eller undlade noget, men ene og alene om sin egen Gjerning, som han gjør. Det skal være vor Retfærdighed og ellers intet. For vor Troes Skyld ere vi selvsalig ikke retfærdige, men for Kristi Skyld. Men vel ved vor Tro (Rom. 3, 25, 30.). Al en Diamantkring er værd hundrede Daler, bevirker Stenen, ikke Indsaltingen, ligesom man trænger til Indsaltingen for at bære den paa Fingeren.

Men Abraham da? Hvorledes er det med ham? Han kunde dog Kristi Fortjeneste ikke bli tilregnet, og han blev dog retfærdig. Og han var ikke svag i Troen, siger Skriften om ham, saa heller ikke hen til sit eget Legeme, som allerede var udlevet, efterdi han var nær hundrede Aar gammel, eller til Saras hendes Moderliv. Thi hun vilde ikke med Vantro paa Guds Fortjeneste, men blev stert i Troen og gav Gud Ære, sultdommen vis paa, at det som han havde lovet, var han magtig til at gjøre. Derfor blev det og regnet ham til Retfærdighed (Rom. 4, 19-22). Her naar jo ganske tydeligt: Gud lovede Abraham Efterkommere, Abraham forlod sig paa Opfyldelsen af dette Løfte, og det regnede Gud ham til Retfærdighed. Det er

ikke en Stavelse om Kristus. Altsaa — slutte vi med Bellarmin — er Troen en hellemodig Gjerning, for hvis Skyld Gud holder os for retfærdige.

Iste saa hurtigt. Først maatte man dog rydde af Veien den Hær af Vidnesbyrd, hvormed Kristi tilregnede Retfærdighed bliver beskyttet. Det umiddelbart forangaaende Kapitel af Romerbrevet først og fremst (Rom. 3, 23 ff.). Quiblerlid maa det vel være tilføjet at forklare den anden Sats af et Brev af den første, altsaa det fjerde Kapitel af Romerbrevet af det tredje. Her skriver nemlig Paulus den fremgangsmaade i Brevet, som Gud bruger til at læge alle. Alle ere Syndere, siger han, og blide retfærdiggjorte uden egen Fortjeneste af hans Naade, ved den Fortjeneste, som er stekt ved Kristus Jesus. Han er i sit Blod Sødemiddel, som gribes ved Troen. Fremfor alle andre har Gud reddet Abraham paa denne Naade. Og saa han troede, ikke i Almindelighed paa Gud, men paa den Gud, som gjør Synderen retfærdig. Hvorledes Apostelen mener det, viser han i de følgende Vers (1-9). Men vi maa lade alt, som er sagt i disse sels Vers om Retfærdiggjærelsen overhovedet, ogsaa gjælde om Abraham's Retfærdiggjærelse; ja, fornemlig om den. Thi med den begynder og ender Betragtningen. Saa gjælder det da om Abraham og om Abraham først og fremst, at Retfærdigheden blev tilregnet ham uden Gjerninger. Hvor i al Verden er denne Retfærdighed? Er det hans egen? Saa vilde Anden ikke være Naade. Altsaa er det en andens Retfærdighed. Men naar det er en andens, hvilken anden end Kristi, som efter Skriftens udtrykkelige Vidnesbyrd ogsaa er død til Fortjæning af Synderne under det første Testamente (Ebr. 9, 15). Tilføj er denne Retfærdighed, hvad Paulus har lært paa Linger for (Rom. 3, 21 f.), bevidnet af Loven og Profeterne. Men for at bære enhver Tro, bliver den vist fortjæret, at denne tilregnede Retfærdighed ikke har bestaaet i noget andet end i Sundersnes Fortjærelse. Stal vi da nu stude op en an Gjættelse for Abraham? Han var troet, og til Betjæning derfor har Gud tilgivet ham hans Synder, er det saa? Hvermod stier Vers 3 med sit: Væde, ingen Løn. Da bliver der igjen for os intet andet end den Velkendte: Abra-

ham's Tro er regnet ham til Retfærdighed, fordi den greb Kristus. Saa er Abraham bleven salig paa den samme Vel som vi. Derfor og kun derfor har Paulus i Abraham ledendegjort for os den Retfærdiggjærelsestærke, som han udbiller i tredje Kapitel af Romerbrevet. Først Lære, saa Eksempel. Ja, her er mere end Eksempel, her er Urbilledet. Thi vi saa alle Befaling om at tro saaledes, som blandt andre ogsaa Abraham har troet, men vi skulle tro efter hans Forbillede. Derfor er Historien om hans Retfærdiggjærelse nedskrevet ikke alene for hans Skyld, men og for vor Skyld, som det skal tilregnes, naar vi tro paa den, der opreiste vor Herre Jesus fra de døde (Rom. 1, 23 ff.). I denne Fortælling er Abraham alle troendes Fader, alle alene beres i Omstjærelsen men og deres i Fortjærelsen; fordi de nemlig alle blive retfærdiggjorte med den samme Retfærdighed som Gud som han. Stulde han ikke være andet end et Mønster paa trætlig Tro, saa vilde Muhammedancene være hans allerfortræmte Børn.

Men hvor naar det, at Abraham troede paa Kristus? Betæner ikke Skriften meget mere Fortjærelsen om Afkom som Indholdet af hans Tro? Vel, men denne Afkom var Kristus. Det bevidner den samme Apostel, som sætter Abraham's Tro til Forbillede for os (Gal. 3, 16). Men naar Abraham blev retfærdig ved Troen paa Afkommen, og denne Afkom var Kristus, saa er han bleven retfærdig ved Troen paa Kristus. Man vil indvende mod os, at vi oplyste Abraham's Fortjærelse med Paulus's Ord, at Patriarken ved den fortjærelse Afkom har forstaaet et Barn og intet mere. Intet mere! Om vore samtidige søge en Tilfredsstillelse i at hylde den Fader Abraham under sin Stommel, han var dog større end de. Abraham, eders Fader, syndede sig, at han stulde se min Dag, siger Kristus, og han saa den — glædelig sig (Joh. 8, 56) Tilgræget om man ved Kristi Dag forstaaet den Dag, da han blev Menneske eller den Dag, da han vedte sig i Romer Lund; sikkert er det, at Abraham har set Kristus, enten ved legemlige Lære ved sit Tætte Dø eller i Troen, da Gud fortjærelse ham Afkom, eller begge Dele. Han har set ham, det bevidner Kristus udtrykkelig,

og saaledes forstod ogsaa Jøderne ham: „du er endnu ikke femti Aar gammel og haver seet Abraham?“ Hvorledes i al Fornufts Navn kan et personligt Bekjendtskab have fundet Sted mellem eder? Meget let, svarer Kristus; thi jeg siger eder: „förend Abraham blev, er jeg.“ Vil man endnu sige, at vi oplyste Abrahams Öine med Paulus's Lys? Jeg tänker ikke, at de behöver det. Man maa dog overhovedet ikke forestille sig Patriarkerne saa indskränkede, at deres Öine alene ere fastede paa Jorden, at de kun drives af jordiske Forjätte'ser uden at have nogen Erkjendelse af Kristus og uden Haab om det tilkommende Liv. Havde de ikke Evangeliet om Kvindens Säd, som skulde knuse Slangens Hoved? Og de have med Troskab opildnet sine Hjerter dermed og ventet paa sin Forlöser ligefra Eva til Simeon. Og de have bekyndt, at de vare Gjäster og fremmede paa Jorden og ventede paa en Stad, hvis Bygmester Gud er. Derfor skammede deres Gud sig ikke ved at kaldes deres Gud. Og vil du läre at forstaa Forskjellen mellem Abrahams Tro og vor Tro? Vi blive retfärdige ved Troen paa den aabenbarede Herre, men Abraham ved Troen paa den, der skulde komme. Gjenstanden for vor Tro er altsaa närvärende ifölge sin Kraft, men forbigangen efter Tiden; hvad Abraham troede, var ogsaa närvärende ifölge dets Kraft, men det var fremtidigt ifölge Tiden.

Saa bekräfter da ogsaa Abrahams Eksempel den Sats i Konkordieformelen: Troen gör retfärdig, ikke af den Grund, at den er en saa god Gjerning og skjön Dyd, men fordi den i det hellige Evangeliums Forjättelse griber og modtager Kristi Fortjöneste.

(Mere.)

SMAANYT FRA WILBUR.

Der var Ildlös i Borgermestrens, Julius Lyses, Möbelforretning her igaar. Man formoder Selvandtendelse ved Polerklude i en Krog.

Her er intetlags Brandväsens eller Vandvärk, men da der straks samlede sig en Mängde Folk, som langede Vand fra den Bäk, som rinder gjennem Byen, blev Ilden straks slukket uden at gjøre nogen större Skade.

— o —

Hösten er nu i fuld Gang og Jordbragerne har det travelt.

— o —

Martus Hansen, den velkjend-

te Hvedehandler og et af de mest aktive Medlemmer af den hervärende Menighed, holder paa at udvide sit Lagerhus i Paavente af en rig Hvedehöst.

Wilbur, Wash., 18. Aug. '98.

L. N.

Patrick Hamilton.

(Forts.)

I 1534 prädikede en Munk i St. Andrews i Närvärelse af flere fremragende geistlige mod nogle Yndlings-Misbrug i Kirken, og sagde blandt andet om Baulysningen: „Nu har Presternes Gjerrighed og Uvidenhed om deres Embedspligter gjort, at den bliver aldeles foragtet. Thi Presten, hvis Pligt og Embede det er at bede for Folket, staar op om Söndagen og raaber: Anna har mistet sin Tvärre, en Pleiel er stjælet bagom Laaven, Kjerringen paa den anden Side Veien har tabt sin Hornske. Guds Forbandelse og min giver jeg dem, som ved om Deres Sager og ikke giver dem tilbage.“ Saadanne Forbandelser kjöbte man for Penge, naar noget var kommet bort, i det Haab, at de skulde bringe det tabte for Lyset igjen.

Kan man da undres over, at Misnöie med det Bestaaende forplantede sig fra Aar til Aar blandt Folket og let tog fat i de Unges Sind? Det var ikke blot i Kyle, at der fandtes Lollarder. Selv nordenfor Frith of Forth, i Fife lige ved St. Andrews har Dr. McCrie paavist Spor af dem i Patrick Hamiltons Dage. Derfor er det, som alt bemærket, tänkeligt nok, at han kan have været paavirket af dem i sine tidligste Ungdomsaar.

Under sit Ophold i Frankrig blev Patrick Hamilton, fortæller Cunningham, Magister i Aaret 1520. Tre Aar derefter kom han hjem til Skotland og fortsatte sine Studeringer i Universitetet i St. Andres. Her blev paa den Tid John Mair eller Major Professor i Theologi og Filosofi, efter för at have været Lærer ved Sorbonnen i Paris og senere i Glasgow, den samme Major, som Filip Melankton behandlede saa haardt i 1521 i sit Forsvarskrift for Luther. Denne Mand, under hvem ogsaa John Knox studerede, var et stort Lys i sin Tid. Han havde faaet meget af sin Opdragelse i Paris forlegtede John Gersons og Peter D'Aillys Anskuelser om Kirkenödens Myndighed over Paven og Kirkens Trang til

Reformer. Ogsaa om den borgerlige Styrelse skal han have näret frisindede Anskuelser; men förövrigt var han altformet tynget af sin skolastiske Lärdom til at kunne blive en Ungdommens Bannerfører ud imod nye Veie.

Längselsfuld efter mere Lys for Aand og Hjerte, end Skotland paa den Tid kunde give, og maa ske allerede trykket af Geistlighedens Mistanke, drog Patrick Hamilton, formodentlig i Begyndelsen af Aaret 1527, med tre Ledsagere til Wittenberg. Der blev han vel kjendt, fortæller Knox, med „hine Lys og merkelige Jesu Christi Tjenere“ Martin Luther og Filip Melankton. I Wittenberg, som i det nävnte Aar hjömsögtes af Pesten, raadede man ham til at reise til Marburg, hvor Landgreven af Hessen var i Färd med at oprette et nyt Universitet, ved hvilket blandt andre ogsaa den af Melankton anbefalede Frans Lambert fra Avignon var ansat som Lærer. Efter et kort Ophold i Wittenberg reiste han derfor did, for under denne ildfulde Lærer at fortsätte sine Studeringer i den hellige Skrift. Han blev paa selve Universitetets Indvielsesdag den 30te Mai indskreven blandt dets „Borgere“ og vandt snart Lamberts särdeles Agtelse og Yndest. Et varmt Vidnesbyrd herom er endnu opbevaret i den Dedication til Landgrev Philip af Hessen, hvormed Lambert har indledet en af ham selv forfattet Udlägning af Johannes Aabenbaring. Den forhenvärende Fransiskanermunk, som selv, vakt ved Luthers Skrifter, havde forladt sit fjerne Hjem og Kloster för at gaa i Skole hos Luther og Melankton, maatte let og snart komme i aandelig Forstaaelse med den unge skotske „Abbed“, der dreven af summe Trang havde forladt Slegt og Fädreland för at söge Lys og Varme for sin Själ ved Reformationens Arnsteder, og denne fra sin Side har aabenbart med fuldt Hjerte tilegnet sig sin Mesters Lärdomme. „Han tiltog saaledes i gudelig Kundskab“, siger Knox, „og var dertil saa nidkjär og retskaffen i sit Levnet, at han blev beundret af mange.“ Lamberts Aand siges den Tid at have raadet i alt, ogsaa i Kirkens ydre Ordninger inden Landgreven af Hessens Lande. Et Samfund af hellige skulde, saavidt muligt fremstilles paa demokratisk Grund, og streng Kirketugt öves af Menigheden. Skal man döme efter Aanden i den paafølgen-

Fortsat paa Side 3.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2—4 and 7—8 P. M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries.
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candleage.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

S. SINLAND

Kontraktör & Bygmester,
Udförer al Slags Snedkerarbeide.

Husbygning en Specialitet.

PARKLAND, . . . WASH

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Harnekte Hus ved det nye Bankingssted for Emigranter
ur Charge Office

Belleggt Herberg for Indvandrere og andre Belserede
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daab.

Hoff, som kommer fra Deften, kjører med Ba
Line Street Car lige til Døren.

de skotske Reformation, har Patrick Hamilton havt let for at føle sig tiltalt ogsaa af dette. Lærere's Ildfuldhed opflammede hans egen. En uimodstaaelig Lyst drev ham hjemover. Han maatte hjem og meddele sine Landsmænd af den Kundskabens Fylde, som han selv drak ind i dybe Drag i det af Gud velsignede Tyskland. Hans Venner i det fremmede Land vilde holde ham tilbage. Lambert selv forestillede ham de Farer, han udsatte sig for ved at reise hjem. Men det var forgjæves. Fulgt af en enkelt Tjener vendte han tilbage til Skotland, og kom did senhøstes samme Aar, altsaa omtrent ved den Tid, i hvilken Evangeliet's Prædiken begyndte i Norge ved Munken Antonius i Bergen.

Straks efter Hjemkomsten skal han have ægtet en adelig Dame og saaledes end yderligere brudt med Rom. En Datter af ham, Isabella, omtales 1543 som en af Selskabsdamerne ved Regenten Arrans Hof. Med stor Freidighed synes han paa samme Tid at have optraadt med Evangeliet's Prædiken. „De klare Straaler af det sande Lys, som ved Guds Naade var plantet i hans Hjerter, begyndte da“ — fortæller Knox, at bryde frem paa det rigeligste baade offentligt og hemmeligt. Thi foruden sin gudelige Kundskab var han vel lært i Filosofi. Han afskyede Sofisteri og ønskede, at Aristoteles's Tekst skulde have været bedro forstaaet og mere brugt i Skolerne, end den var dengang; „thi Sofisteri havde fordærvet alt baade i Theologi og Filosofi“. Knox kjendte vel til det, han her skrev om. Thi omtrent ved den Tid holdt han, enten allerede ordineret eller paa Veie dertil, Forelæsninger over Filosofien ved et af Universiteterne.

(Mere)

Forventende Herrens Komme.

En stormfuld Aften fulgte jeg med en Ven til et Fattighus paa Landet, fortæller en Præst. Ved Ilden sad en meget gammel Mand, som for at beskytte sit skaldede Hoved mod Trælken, havde beholdt Hatten paa. Han var meget Døv og rystede saaledes, at den ene Træsko næsten bestandig klappede mod Stengulvet. Men hvor syg og skrøbelig han end var, gjorde han dog Indtryk af at være glad og lykkelig.

„Hvad tager du dig for, gamle

Visby“? spurgte min Ven, der kjendte ham. „Jeg venter“. „Hvad venter du da paa?“ „Paa min Herres Gjenkomst.“ „Og hvorfor længes du efter hans Komme?“ „Fordi jeg venter herlige Ting! Han har lovet Retfærdighedens Krone til alle dem, som elsker hans Aabenbarrelse.“

For at prøve, om den gamle byggede paa en ret Grundvold, spurgte vi ham nu, hvad han havde til Grund for sit salige Haab. Med Besværlighed fik han da sine Brillen paa, aabnede den store Bibel, som laa ved Siden af ham, og pegte paa dette Sted: „Altsaa retfærdiggjorte ved Troen har vi Fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus; og vi roser os af Haab om Herlighed hos Gud.“ (Rom. 5,12.)

Salige er de, som har Hjemlængsel; de skal komme hjem.

Hjemme er bedst.

Daabskapelet.

Kong Ludvig den hellige af Frankrig besøgte ofte det lille Kapel, hvori han var bleven døbt; thi han forsikrede sine Venner, at han holdt langt mere af dette Kapel end af den praktige Domkirke, hvori han var bleven kronet.

En af hans Venner spurgte ham om Grunden hertil. „Jo“, svarede han, „i Domkirken fik jeg kun mine Forfædres forjængelige Krone; men i dette Kapel gjorde Gud mig til sit Barn og gav mig sin egen uforgjængelige Krone. Hvilken af disse to Gaver fortjener vel størst Tak?“

KVITTERING.

Til Indremissionen:	
Offer fra Norman Menighed, Wash., ved Pastor Foss.....	\$22.90
Offer under Synodemødet i Silverton.....	30.00
Fra Mrs. Ingeborg Sreibrock, Grand Forks, N. Dak.....	1.00
Offer i Parkland til Church Extension.....	14.85
J. L. Rynning.	

Paa det aandelige Omraade hfinder det ligesaa ofte, at man seer uden at pløie, som det, at man pløier uden at saa.

Mange begynder med Iver; men kun Bestændighed i Tro og Haab vinder Livets Krone.

THE METROPOLITAN BANK

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 12.

Lørdag fra Kl. 10. til 12.

V. B. Carson.
E. W. Snow.
O. S. Selvig.
J. B. Vanderbilt.

President
V. President.
Cashier
Asst. Cashier.

4 per et Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Anbudsninger paa alle Sted r i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. E. Johnson, President
G. Stelubach, Vice President
D. S. Anstved, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsættninger.

Kjøber og sælger Bøxer paa alle levende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaadmerier i Norge, Sverige Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Lampffab's Linier. Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass. Estimates Given on Papering and Glazing. We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash.

J. M. Arntson,
North Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saalom Skjæder, Kontrakter, m. m. Municipal Court-Rooms City Hall.

TACOMA, - - - - WASH

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaskafarere faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager S. O l s o n 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du ønsker, og du skal se, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden hand leade.

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver
F R E D A G.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
Til Europa pr. Aar 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Allt vedrørende Redaktionen sendes til "Pacific Herold." Alt angaaende Bladets Forretnings-sager sendes til Rev. T. Larsen. Pengene bør helst sendes i Money Orders lydende paa Parkland, Wash.

Merk!

"Pacific Herold" er nu i stor Pengestrang, derfor stiller vi den venlige Anmodning til dens Venner om snarest mulig at indsende sin Restance paa Bladet samt samle nye, forskudsbetalende Abonnenter.

Da "Herold" nu har ny Redaktør og Sætter og blir trykt paa bedre Papir samt penere udstyret i mange Henseender, saa tør vi haabe, at Læserne vil paa-skjønne vore Bestræbelser og bistaa os baade med Pengebidrag og ved Indsendelse af godt Læsestof, saa "Herold" kan fortsætte med sine ugentlige Besøg og fremme sin paa-begyndte Mission.

Det er ogsaa vor Agt saa snart som mulig at forskaffe flere tyske Typer og idethelt forbedre Bladets Udstyr.

Læg vel Merke til de Tal, som I vil finde efter Eders Navn i dette Nr.! De vil sige Eder, til hvilken Tid Bladet er betalt.

T. Larsen.

Past. B. Harstads sidst opgivne Adresse er: Circle City, Alaska. Hvorlænge han kommer til at stoppe dersteds, nævner han intet om.

Enkelt af de ledende Statsmænd i Japan staae bestemt paa det Princip, at Stal og Kirke bør være adskilte.

Presten for en mindre luthersk Landmenighed i Pennsylvania beretter, at hans Menighed er be-

tydelig skrumpet ind ved at saa mange af dens unge Mænd er gaaet i Krigen.

Helten fra Santiago, Winfield S. Schley, nestammer fra en tysk Menighedsskolelærer. Hans Navn var Thomas Schley og ankom som Emigrant til Maryland i 1735. Af en der organiseret Menighed blev han ansat som Skolelærer.

Ogsaa iaar har man feiret Olafsfester hjemme i Norge. I Trondhjem begyndte Festen med en Koncert i Domkirken om Aftenen den 28de Juli. Kirken var da fyldt til Trængsel. Næste Dags Formiddag holdtes Gudstjeneste i Domkirken. Statsraad Wexelsen og Past. Seip forrettede. Wexelsen nævnte som et Moment af særlig Interesse, at Hans Nilson Hauges "Reformation" netop faldt sammen med Selvstændighedsværket omkring 1814.

I Bergen benyttede man Dagen til at indvie den nu restaurerede Haakonshal. Statsraad Quam holdt Indvielsestalen. Om Aftenen var der en storartet Folkefest.

I Kristiania feiredes Dagen med en Fest i vor Frelsers Kirke om Aftenen. Programmet bestod af Afsyngelsen af nogle Salmer forfattede for Anledningen af Pastor Olaf Holm, og en Tale af Pastor H. Lunde. Han fremhævede med Varme og Inderlighed de historiske Minders store Betydning, formanede til ikke at glemme Fædrenes gode Gjerninger. Minderne forpligter, og de Folk, som vanskjøtter dem, er lig de Børn, der lader Forældrenes Grave ligge uden Krans paa Kirkegaarden. Det ligner et Træ, som visner hen. Men hvor Minderne fredes og agtes og elskes og forstaues, der er der Jordbund for Folketræets Vækst baade i Rod og Top. Lad da Minderne, Folkeminderne, helliges iblandt os, lad dem faa flere og flere Bantastene med Vedbend og Roser om! Olafsmindet grupperer sig om tre Punkter af indgribende historisk Betydning: først, at det lykkes Stukki Olaf at afkaste det Herredømmet, som Kongerne af Sverige og Danmark havde havt over Norge efter Slaget ved Svolder; dernæst, at han fuldførte Rigets indre Samling, og endelig, at han kaldkastede Heidenskabet og grundfæstede Kristendommen saaledes, at den fra hans Dage af blev en virkelig Folketro. Det var dette sidste,

som tilslut gjorde ham til Martyr for sin Tro og sin Gjerning. Og dette havde han magtet at udrette i Kraft af den Kristendom, som besjælede ham. Det var at vinde Norge for den Kristus, han selv havde lært at kjende og elske i fremmed Land, han kom tilbage til Norge for at blive dets Konge, og det var den Tanke, som tvang ham tilbage fra Landflygtigheden i Rusland for at falde paa Slagmarken ved Stiklestad. Og det var denne Tanke, som tilslut havde seiret, og forenet Norge, og det var ogsaa denne Tanke, det norske Folk idag maatte gjøre til sin bygge et Norge for Kristus og bygge det som det Land, Olaf havde elsket.

Redaktøren af "Indremissionären", (Form. H. H.) blev for en Tid siden tilstillet et Spørgsmaal om, hvad han ansaa for en luthersk Kristens Pligt, som bor paa et Sted, hvor der ingen Anledning er at besøge lutherske Gudstjenester. Bør man da gaa til protestantiske Kirker paa Stedet, selv om de er reformerte, eller bør man holde sig derfra og heller søge at opbygge sig selv saa godt, man kan, med sin Salmebog, Postille, osv.?

Dertil svarer Form. H. H.:

"Da denne Sag vistnok maa være af den største Vigtighed ikke alene for Dem (Spørgeren), men for mange andre af vore Landsmænd og Trøstbrødre, saa vil vi kortelig besvare Deres Brev og atter vise hvorfor hverken De eller nogen anden maa søge Opbyggelse i nogen reformert Kirke. Det er nemlig klart som Dagen, at Gud kræver af os i det andet og tredje Bud, at vi skal holde Guds Navn og Guds Ord helligt. Ved at tage Del i Gudstjenester, hvor der vitterlig føres falsk Lære, gjør man sig delagtig i andres Synd. Man maa derfor fly og sky saadanne Gudstjenester, hvortil Herren udtrykkelig har formanet os, idet han siger til sine Disciple: „Vogter eder for de falske Profeter.“

At den reformerte Kirke fører falsk Lære, det er der ingen Tvil om. Den har ikke den rette Lære om Sakramenterne, og dens Stilling til Guds Ord er heller ikke ret. Medens den lutherske Kirke anerkjender Guds Ord som eneste Kilde og Regel for Tro, Lære og Liv, saa opstiller man i den reformerte Kirke Fornuften ved Siden af, ja endog over Skriften, som Regel og Rettesnor for vor Tro. Dette viser sig klart i dens Lære om

Alterens Sakramente, idet den nægter Kristi Legemes virkelige Tilstedeværelse i Nadveren og blot taler om en aandelig Nærværelse og det nægtet Herren selv siger om Brødet: „Dette er mit Legeme.“ Lader os merke os dette. Han siger ikke: „Dette er min Aand,“ eller „Dette er mit aandelige Legeme,“ men han siger: „Dette er mit Legeme, det, som gives for eder.“

Efter dette er det altsaa det virkelig, naturlige Legeme, det som blev givet hen paa Korsets Træ som Betaling for vore Synder, det er det, som han i Nadveren skjænker os i Forening med Brødet.

Vor Fornuft kan ikke fatte det. Derfor forkaster den reformerte Kirke Herrens Ord i dette Stykke og følger sin egen Tanke og Mening derom.

Men en Kirke, der handler saaledes, kan ingen Lutheraner eller tro Bibelkristen holde sig til. Han maa meget mere fly den og vidne imod den saa godt, han formaar det, og komme ihu Herrens Ord, naar han siger: „Dersom I blive i mit Ord, ere I sandelige mine Disciple.“

Vort Raad til Dem og til alle andre, som i Lighed med Dem ikke kan faa sin Opbyggelse i en rettroende Menighed og høre en saadan Menighed til og være med i alt det Arbejde for Guds Rige, som en saadan Menighed har at gjøre, er derfor det samme, som det vi gav hin Mand, der søgte Raad hos os gennem det Brev, der er offentliggjort i No. 8 af denne Aargang af vort Blad: „Flyt bort til et Sted, hvor der er en ret og sand evangelisk luthersk Menighed, som De kan tilhøre, og hvor De kan faa nyde godt af alle Kirkens Gøder.“

Ved at bo paa et Sted, hvor man ikke kan faa være med i en Menigheds Forsamlinger, hvor Evangeliet prædikes purret og rent og Sakramenterne forvaltes efter Herrens Befaling og Indstiftelse, udsætter man sin Sjæl for stor Fare, ja, det er uundgaaeligt, at man der maa lide Skade paa sin Sjæl, og da har man at merke sig Herrens Ord: „Hvad gavner det et Menneske, om han vinder den ganske Verden, dersom han tager Skade paa sin Sjæl?“

Bekjendtgørelse.

Past. Hans M. Gandersøns Adresse er nu: 313 9th Str., Hoboken N. J.

Kirke og Mission.

Pastorerne Hagroes og Blätkopf besøger Prestekonferencen i Red Wing.

Den bekjendte New Yorker Prest Talungo skal tale i Tacoma Lördag Aften.

Den nye Synodekirke i Dawson, Minn., blev for en Tid siden bekræftet ved et Lynslag.

Ved Methodisternes Aarsøde i Canada havde man under Behandling Spørgsmaalet om Overforsyning af Prester.

Formand Bjørge og Past. Jorde har udtalt sin Tilfredshed med Udsigterne for Synodens Missionsarbejde paa Vestkysten.

Den første lutherske Menighed er nylig blevet organiseret i Japan og arbejder nu for at faa sig en Kirke. Det er United Synod, som der driver Missionsvirksomhed.

Ved at gennemgaa Regnskaberne for Augsburgs Professorfond er man kommen til det Resultat, at Fondet nu er skrampet ind fra 60 til \$22,600.

Paven har i et Propaganda udtalt sin Beklagelse over, at saamange af de amerikanske Katholiker sender sine Børn til de offentlige Skoler.

Kand. Otto Juul fra Luther Seminar, har antaget det til ham af Madison Menighed, Madison, Wis., udstedte Kald.

Den 2den Oktober skal Vor Frelseres Menighed i Chicago afholde 25 Aars Jubiläum i Anledning sin Kirkes Indvielse. Festprædikenen skal holdes af Past. O. Juul.

I Augsburg, Tyskland, er der ikke mindre end 125 Vælgjævnheds-Anstalter. Skjönt de fleste af Byens Indbyggere er Katholiker, oies og drives de fleste af disse Anstalter af Protestanter.

Den sidste tysk lutherske Kirke i Amerika siges at være Falkner Church, New Danover, Pa. Allerede i 1793 var der en organiseret Menighed med fast Prest.

Kand. L. A. Haatvedt blev den 14de ds. ordineret i Synodens Kirke i Decorah af Prof. Stub med Bistand af Past. N. P. Xavier. Past. Haatvedt har modtaget Kald fra Lakota, N. D.

Kan. Geo. Lane fra Luther Seminar, der har modtaget Kald fra New Whatcom blev Søndag to Uger siden ordineret i Albert Lea af Form. Torgersen med Bistand af Presterne H. J. Strand, T. O. Tolo og Prof. L. Larsen.

Utahmissionären Past. Skabo har i Løbet af de to sidste Aar ogsaa flere Gange besøgt Idaho Falls, Idaho, og der skal nu være gode Udsigter til, at han snart kan faa organiseret en norsk luth. Menighed dersteds. En svensk luth. Menighed blev organiseret dersteds i April sidstleden.

Nogle amerikanske Prester i Crookston, Minn., er uden Tvil af den Formening, at Hensigten helliger Midlet. For at faa Beviser mod endel Saloonholdere fik de nogle Smaagutter dersteds til at gaa ind paa Saloonerne for at kjøbe Öl for siden at benytte Gutterne i Retten som Vidner.

Kyst Nyheder.

En rig Kulaare er nylig funden nær Whatcom.

150 skuffede Guldsøgere kom forleden Dag tilbage til Seattle fra Copper River.

De første Passagervogne for White Pass & Yukon R. R. sendtes i forrige Uge fra Seattle til Skagway.

Blot 16 Ægteskaber mod 6 Skilsmisssager i Walla Walla paa en Maaned.

San Francisco Firmaer kjøber nu store Masser af preserveret Frugt i det sydlige Oregon.

Puget Sound Reduction Works i Everett, har fra Japan modtaget Bestilling paa 1,500,000 Pd Bly.

Mr. Taylor, Athena, Ore., fik nu paa sin Homestead 81 Bush Hvede pr. Acre.

Gen. Larsen blev i Tirsdags

dræbt ved Ulykkestilfælde i en Tømmerleir ved Stella, Wash.

39 Mill. Pd. Bomuld er i sidste Fiscalaar blevet udsolgt over Puget Sound til China og Japan.

Nick Larsen i Pt. Blakeley fik forleden Dag sin Arm slidt af ved Skuldren i Sagmøllen dersteds.

En Veteran henvandret.

Den gamle bekjendte Veteran i den norsk-lutherske Kirkes Tjeneste herover, Past P. A. Rasmussen, døde den 15de Aug. i Lauesboro, Minn., hvor han siden Foraaret har boet hos sin Søn, Henry, som der er Prest. Begravelsen fandt Sted forrige Fredag i Lisbon, Ill., hvor han i over 40 Aar har virket som Prest.

Past. Rasmussen var fra Stavanger, hvor han blev født i Januar 1829. Han var Handelsbøtjent i Bergen, da han blev grebet af Huges Bevægelsen, og reiste i 1850 til Amerika for der at virke blandt udvandrede Landsmænd.

Uden nogen større Uddannelse blev han i 1854 ordineret til Prest af Dr. G. Siehler og Prof. A. Cræmer, begge Tyskere. I 1862 sluttede han sig til Synoden, men gik atter ud under Naadevalgsstriden. Under Antimissouriernes Møde i Minneapolis Vinteren '88, da de forhandlede om, enten de skulde organisere eget Samfund eller ikke, var Rasmussen den, som talte varmest for en Sammenslutning med Konferencen, Huges og Augustana Synoden.

Sin Stilling i Sagen gjorde han klar ved følgende Udtalelse: „Rigtignok heder det nu i Synoden: Lad disse Stakler gaa, vi er et stort Samfund, vi kan godt greie os uden dem. Men dersom vi kan slutte os sammen med Brødrene af Konferencen, Huges Synode og Augustana Synoden, og danne et mägtigt Samfund, se, da skal vi nok høre, at Piben faar en anden Lyd.“

Det var af Brights Disæse, at Past. Rasmussen døde.

P. HOLMGREN,

MERCHANT TAILOR

ORDERS PROMPTLY EXECUTED

PRICES LOW.

195 R. R. Str. TACOMA WA

Pacific Lutheran University,
Parkland, Wash.

Skoleens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tagt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er bestemt:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd, derf. læres her "Bookkeeping", Hæfteskrift, "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk Tysk, Latin o. s. v.
4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Hvad det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Varelse, Lys og Varme.

For Konfirmander og Børn i Religionskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Ste. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

N. J. Hong,
Parkland, Wash.

Til dem, som har Skat at betale
paa Vand og Lotter i Pierce
Co. Wash.!

Vi betaler fremdeles Skat og sender Kvittering til dem, som sender os 35 Cts. for hver Lot med nödgigt Opgave af Løst, Blocks og Addition.

En del Venner sender os en større Pengesum, end der udkræves for Skatten, ved den Bemærkning, at det som ble tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Over skudet gaar til Universitetsskolen og kommer Skolen tilgode.

T. J.

Hvad er Bønnen?

Den er en Ytring af vort Samfund med Gud. Den, som beder, gaar ud af denne Verden, som omgiver ham — fra Vantroen og Buldret af det ydre Liv, som bölger omkring ham, og gaar ind i sig selv. Vi er saa meget udenfor os selv; i Bønnen begir vi os til os selv; vi gaar ind i vor dybeste indre Livsgrund — i vor Sjals inderste Helligdom. Der lader vi vore Hænders, vore Tankers Arbejde hvile, og drager os tilbage i den forborgne Stilhed for her at hvile ud, her at tage Aanden hjem, her virkelig være hos os selv: — men være hos os selv blot for at være hos Gud. Thi i vort inderste er Gud os nær; i vor Sjals Helligdom er Gud hos os og vi hos Gud. Det ydre Menneske er i Verden; det indre Menneske skal være i Gud og Gud i det. Vi gaar ind i os selv forat begive os til Gud, forat bringe os selv og alt, som rører sig i os, frem for Gud. Det er Kjærlighedens Trang at kaste alt i Guds Skjød; det er den fortrolige Hengivenheds Gjærning at lægge alt i Guds Hænder. Intet er for ubetydeligt til ikke at bringes frem for Gud, dersom det er et virkeligt Moment af vort indre Liv. Deri bestaar Livet i vort indre Forhold til Gud, at det ytrer sig og viser sin Virksomhed i denne Omgjængelse i Bønnen. Uden den var det dødt. Denne Hengiven til Gud i Bønnen er en indenfra nødvendig Ytring og Virkning af Kjærligheden. I Bønnen overgir vi os selv og alt det, som i os er, til Gud. Det er den høieste Hengivelse. Men denne høieste Given er ogsaa den høieste Taggen. Thi i det vi i Bønnen forlader denne Timelighedens og Forgjængelighedens Verden, indtræder vi i Evighedens Verden og aander dens Luft. Den Indaanden af Evigheds Luft er for Sjælen ligesaa nødvendig for Livet, som den jordiske Luft, i hvilken vi lever, er det for Legemet. Men Guds Verden er en Fredens og Kraftens Verden. Bønnen udbreder Fredens Aand over vort Liv. I Bønnen blir Sjælen stille. Da tystner det indres Storme og Lidelser, Sorgerne og Bekymringernes Urolidelsernes ja endog Frydens Uro; og dermed udgydes over os ny Livskraft og Livsglæde. Ligesom den styrkende Luft paa Fjeldet fylder os med ny Livslyst, saa indaander vi i Bønnen guddommeligt Livsmød, saa vi med Fryd gaar ud af Bønnens indre

Helligdom og ud i det ydre Liv med sine Opgaver, Pligter, Byrder og Smerter — men saa, at vi under alt dette ydre Livsarbejds Uro dog indvortes forblir i Bønnens Helligdom — i dens Sabbat. Bøn og Arbejde udgjør Livet.

Luthard.

Vanskeligheden løst.

Hvis du af Hjertet tror paa de tre store Undere — Skabelse, Forløsning og Helliggjørelse — saa tror du paa Kristus, selv om der endnu ligeoverfor enkelte Undere i Skriften kunde være Spørgsmaal hos dig.

„Ja, just her ligger mine Tvil,“ siger mange. „At der gives en Gud, som gjør Undere, at der overhovedet maa træde Magter og Kræfter ind i denne synlige Verden, hvilket stammer fra en anden Verden, og som vi altsaa ikke kan forstaa; at endvidere, hvis der skal gives en Forløser, denne maa være os et hemmelighedsfuldt Under, ja, det indser jeg altsammen. Men der gives i Bibelen saa mange Beretninger om Undere, der er saa unaturlige, saa anstødelige, saa hensigtsløse! At en Slange har talt, at en Aseninde skal have beklaget sig, at Jonas havde været tre Dage i en Fisks Bug, at Viserne paa Akas's Solor skal have gaaet tilbage, — den Slags Beretninger er mig en Torn i Øiet; dem kan og vil jeg ikke tro.“ Saa siger mange.

Nu, lad det staa hen for det første! Hold dig først til Bibelens store Grandsandheder, saa vil du i sin Tid nok komme tilrette med de mindre Ting. Vær ingen Nar og spend ikke Hestene bag Vognen! Begynd ikke med Slange, Aseninde og Hvalfisk, med Solor og flydende Jern, hvorover de overfladiske og sanselige Folk i Ølkneiper og verdenslige Lag spotter. Nei, sku Jesus ind i Øiet, han, som er al Guddommens og Menneskehedsens Fyde! Se paa ham med længtende Blik, hør i Ydmyghed og Enfoldighed hans Røst, sänk i Kjærlighed og Bøn dit stakkars bævende Hjerte ned i hans Hjerte! Og du vil snart erkjende, at i ham er Under og Natur, Sandhed og Hemmelighed uopløselig et. Tag altsaa dit Standpunkt i Jesus Kristus; gaa derpaa ud fra dette og oplyst af ham ind i Skriften, da er jeg ubekymret for dig! Du vil da ogsaa snart se meget, som endnu forekommer dig saa fremmed, saa unaturligt, i et ganske andet Lys. („Indrem.“)

Hvor langt til Helvede.

En engelsk Prest fortæller: I de dybe Gruber i Cornwall stiger ofte Reisende ned for at se sig om. En Dag kom en Officer, som var bekjendt som en Spotter og Foragter af Kristendommen, og vilde bese Gruberne. En Minearbejder skulde ledsage ham. Denne var en alvorlig Kristen og følte sig ilde berørt af hans ugudelige Tale.

Under Nedstigningen følte Officeren, at Luften blev meget varm, og at det var bedere, jo dybere de kom. Tilslut blev det saa varmt, at Sveden sprang frem gennem alle Porer. Han klagede nu over, at der var forfærdelig varmt og undredres paa, hvor langt der var igjen til Helvede. „Jeg kan ikke nøie angive Afstanden“, svarede Minearbejderen alvorligt; „men det ved jeg, at hvis en Løkke i Kjettingen, hvori vi nu firer os ned, skulde briste, saa vilde De være der inden et Minut.“

Dette ligefremme og kraftige Svar blev Midlet til at vække den letsindige Officer til Eftertanke, og fra den Dag søgte han at udfly den tilkommende Vrede.

En velsignet Kirkegang

To unge Mennesker, der befaandt sig bedst ved at tilbringe sine Dage med Lediggang og letsindige Fornøielser, kom en Søndag forbi en Kirke, hvor der holdtes Gudstjeneste. Menighedens Sang og Orgelets høitidelige Toner havde denne Gang noget vist lokkende for dem. „Kom“, sagde den ene spøgende til den anden, „lad os gaa ind for en Gangs Skyld!“

Den anden gav sit Bifald hertil, og de gik altsaa ind i Kirken, hvor de satte sig ligegyldige i en Stol. Presten talte om Gud som en fortærende Ild ligeoverfor Synden og om hans hellige Vrede og Nidkærhed mod dem, som overtræder hans Bud. Han opfordrede sine Tilhørere til at søge en grundig Fornøielse af Hjertet og henviste dem til den Herre Jesus, hvis Naade og Barmhjertighed mod Syndere han høiligen priste. Den guddommelige Sandhed virkede saa kraftig paa den ene unge Mand's Hjerte, at han ikke kunde holde Taarerne tilbage. Han opsøgte senere Presten, bekjendte sine Synder for ham og modtog Veiledning og Trøst for sin bekymrede Sjæl.

Fra nu af blev han en tro Kristi Efterfølger.

Tacoma Marked.

HVEDE,

Club.....	pr. Bushel	61c
Blue stem....	“ “	64c

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton	\$24 til 25.00
Hø, Timothei “ “	12.00
“ Kløver “ “	\$8 til 10.00
“ Alfalfa “ “	\$8.00
Halm “ “	6.00
Mais “ “	\$23.00
Bønner pr. Pund	2 a 3c
Tørrede Erter pr. 100 lb.	1.75
Grønne “ “	2.25
Humle.....	pr. Pund 9 a 10c

FLOUR.

Olympic.....	pr. bbl.	\$4.50
Swan.....	“ “	4.50
Snowball.....	“ “	4.40
Idaho.....	“ “	3.85
Daisy.....	“ “	4.00
Big Bend.....	“ “	4.50
Havremel.....	100 lb.	2.87
Rugmel.....	“	2.15

FEED.

Knust Byg pr. Ton.	\$28.00
Bran “ “	13.50
Shorts “ “	15.00
Chicken feed “ “	22.00
Chop “ “	\$18.00
Knust Mais “ “	23.00
Oljekage “ “	33.00

POTETES.

Burbanks pr. Ton	\$8.00
Gulrød pr. 100 Pund	40 Cts.
Rødbeder “ “	50 Cts.

FRUGT.

Jordbær pr. crate	\$1.25
Apelsiner “ Box.	\$2.50 a 3.00
Lemoner “ “	\$3.00 a 3.50

SMØR OG OST.

Wash. Meieri Smør pr lb.	18c
Øst. “ “ pr. lb.	16c
Ost pr. lb.	12c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin	\$4.00 a \$6.00
Gjæs “ “	9.00 a \$9.50
Kalkuner “ lb	12 a 13c
Æg “ Dusin	19c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Levende Vægt.)

Stade pr. 100 lb	\$53.25 a \$3.50
Kjøer “ “	2.50 a \$2.75
Svin “ “	\$4.75 a \$5.00
Faar “ “	\$3.25 a \$3.50

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

1219 Pacific Avenue.

Telephone 101 - Tacoma, Wash.

Alvordsord til Ungdommen.

Den svenske Professor Quesnel holdt forleden, i Anledning Studenternes Lykönskning til hans Udnævnelse i praktisk Teologi, en Tale, som fortjener at bli læst ikke alene af Studenter, men af hele den norske Ungdom, skriver „Dec. Posten“. Han udtalte bl. andet:

„Da jeg er eders Lærer, har I Ret at vente et Ord fra mig, som I kan tage med paa Veien, den Vei, der endnu ligger foran eder, men som for en stor Del ligger bag mig, og som jeg derfor bør kjende bedre end I. Jeg har ogsaa et saadant Ord for eder. Det er dette, som jeg holder frem for hver enkelt af eder: Tro paa din bestemte, meget betydningsfulde, meget ansvarsfulde Opgave i Livet. Søg at finde den, og naar du har fundet den, slip den ikke en eneste Dag af Sigte. Giv dig helt hen til den. Jeg har en særlig Anledning til i denne Stund at betragte dette Ord som nærliggende. Jeg har nemlig prøvet, hvad det vil sige ikke at have et saadant fikseret Livsmaal, hvilke Tab man derved lider just af Livets kostbarste Tid, den Tid, da der skal samles, rustes ud, saaes, hvilken døvende Lammelse der derved lægger sig over ens Gaver og Kræfter. Men jeg har ogsaa erfaret, hvad det vil sige at eie et saadant Maal at arbejde for og kjæmpe for, hvilke nye Kilder til Kraft og til Glæde deraf vælder op, og hvorledes det gjør Livet rigt og lyst. Derfor endnu en Gang: Tro paa Livet, tro paa eders eiendommelige Plads i Livet og fatter den alvorlige og mandige Beslutning ikke at hvile, før I har erobret denne Plads.

Men jeg har endnu et Ord til eder. Jeg vilde svigte min nye Opgave, om jeg ikke ogsaa talte til eder om Gud. Det lyder: Tro ogsaa paa et evigt Liv, tro ogsaa paa eders bestemte Plads i dette Liv, og fatter den alvorlige Beslutning i hans Kraft, der selv i eders Bryst har nedlagt Evighedens Længsel og Evighedens Krav, at erobre ogsaa den Plads! Ligesom jeg derfor nylig advarede eder mod et i jordisk Forstand „forfælet Liv“ med alt det kolde og døde, der ligger i dette Ord, vil jeg endnu alvorligere advare eder mod et i evig Forstand forfælet Liv. Og ligesom jeg nylig af egen Erfaring vidnede om den Kraft og Glæde, der allerede ligger i Bevistheden om et jordisk Livs-

maal, saa lad mig nu tilsidt — ogsaa af egen Erfaring — faa vidne om den tusinde Gange rigere Kraft og dybere, renere Glæde, der ligger i Bevistheden om et evigt Maal og dets gradvise Virkeliggjørelse.“

FRA DET ØSTLIGE WASH.

Anne Nilsdatter Johnsen fra Haus Prestegjeld, Bergens Stift, Norge, hensov stille og rolig i Troen paa sin Gud og Gjenlöser den 3dje dennes Klokken 4 om Eftermiddagen i sin kjære Søns, Torris Johnson, og Hustrus Hjem nær Sans Po-el, og omringet af to Døtre og deres Mænd, Ole Thompson og Engel Johnson, samt flere Børnebørn. Hun var da 83 Aar gammel og mæt af Dage.

Jordfæstelsen maatte paa Grund af den sterke Hede foregaa allerede den næste Dag.

Efter Afsyngelsen af et par engelske Salmer, Skriftlæsning og en kort Tale paa Engelsk, blev den gamle Kones jordiske Levninger ført de ca. 9 Mil til Kirkegaarden i Sherman, ledsaget af en lang Række Vogne.

Jordfæstelsen forretedes dels paa Norsk og dels paa Engelsk.

Afdøde har haft 8 Børn, hvoraf 6 er ilive. Af disse bor 3 hersteds og 3 i Osten. Hun havde ogsaa 40 Børnebørn og 8 Børnebørns Børn. Hendes Mand døde for 43 Aar siden.

De eiede i sin Tid den Farm paa Spring Prairie, Wis., som senere kjøbtes af Formand H. A. Preus.

I Graven sammen med den gamle nedlagdes ogsaa de jordiske Levninger af Torris Johnsons lille Søn, som for 10 Aar siden blev begravet paa Johnsons Eiendom.

Sherman, 10de Aug. 98.

L. N.

Djævelen holdt engang en stor Aarsfest, og alle hans Sendebud kom for at aflægge Beretning. „Jeg löste Örkenens Vilddyr,“ sagde en, „for at de skulde overtalpe en Karavane af kristne; de kristnes Ben bleges nu i Sandet.“ „Hvad nytter det?“ sagde hans Herre; „deres Sjæle er jo frelste.“ „Jeg førte Östenvinden,“ sagde en anden, „imod et Skib fuld af kristne, og de druknede alle.“ „Hvad nytter det,“ svarede Satan; „de er jo frelste.“ „I hele ti Aar har jeg forsøgt at dysse en kristen i den aandelige Døds Søvn,“ sagde en tredje, „og nu endelig lykkedes mig at gjøre det.“ Da lo Djævelen og hans uhyggelige Rigo-

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry.

TIME CARD.

Effective June 1, 1898.

Leave Lake Park.	Arrive Tacoma.	Leave Tacoma.	Arrive Lake Park.
*7:00 A. M.	*7:40 A. M.	*7:45 A. M.	*8:25 A. M.
8:30 A. M.	9:10 A. M.	9:45 A. M.	10:25 A. M.
12:00 M.	12:40 P. M.	1:45 P. M.	2:25 P. M.
4:30 P. M.	5:10 P. M.	5:15 P. M.	5:55 P. M.
6:00 P. M.	6:40 P. M.	6:45 P. M.	7:30 P. M.

*) Except Sunday.

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt.

Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.

Tacoma, Wn.

Lindahl

Photographer.

Studio 919 C Street.

TACOMA, WASH.

gjenlød af hans Tjeneres Fryde-
raab.

Vor Frelses norsk luth. Kirke

Hj af So J og 17th St
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.
" 11 A. M. Høimesse-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Övelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedens, Ungdomsförening
Hver 2den og 4de Torsdag Eft.m.
i Maanedens, Kvindeförening.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Halve Sandheder er de farligste Usandheder.

Skulde alle "selvständige" Tänkere bli frelste, vilde Djævelen faa Hädersplacsen.

Pacific Distriktets Præster.

Berg, N. L. Kalispell, Mont.
Blakkan, I. 201 Everett, Wn.
Brevig, T. L. Port Clarence
[Alaska.
Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Gundersen, H. M. 119 Pontius
[Ave. Seattle, Wash.
Grönsberg, O. 1414 10th Street
[Oakland, Cal.
Hagoes, O. Lawrence, Whatcom
[Co. Wash.
Harstad, B. Parkland, Wash.
Hoel, C. S. B. 1631 Howard Str.
[San Francisco, Cal.
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
[Wash.
Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt
[Strs. Eureka, Cal.
Johansen, J. 521 Nelson Ave.
[Fresno, Cal.
Larsen, T. Parkland Wash
Möhl, Chr. 165 San Carlos Ave
[San Francisco, Ca.
Nissen, L. Wilbur, Wash.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Rødsäter, Theo. A. Anaconda,
[Mont.
Sperati, C. A. 2550 So. I Str
[Tacoma, Wash.
Stensrud, E. M. 2017 Howard
[Str. San Francisco Cal.

Den gode Gud, vor Skabemaal
bedst skjønner, hvad os fattes
krav.

Parkland Nyheder.

— Prof. J. N. Hong deltager i Prof. Speratis Koncerttur.

— Mr. John O. Brotem er reist til New York City i Forretnings Anliggender.

— Flere af de Damer fra Østen, som har tilbragt Sommeren her paa Besøg, er nu reist tilbage igjen.

— Thomas Ellefsen har registreret en Bekjendtgørelse om Ret til et Vandfald paa Nisqually River. Han tænker at benytte det for industrielle Øiemed.

— Mr. Halvorsen fra Alberta, B. C., har kjøbt Mrs. Olsens Eiendom hersted, og agter at bosætte sig her, saa hans Børn kan faa Anledning til at frekventere Skolen. Herold ønsker ham velkommen!

TIL PAST. N. CHRISTIENSENS

Gravstøtte samledes ved fire Smaaapiger i Genesee, Idaho, \$19 nemlig, Nellie Tegland, Mary Olsen, Amy Borgen og Johanna Smith. Fra Parkland, \$5.50. Hjertelig Tak for denne Gave. Venner ved Parkland, som har arbeidet med Forskjønnelsen af Gravstedet takkes ligeledes.

Pastor Speratis Menighed, Tacoma, takkes ogsaa hjertelig for \$7.59 til mit Barnehjem. (½ Offer ved en Barnefest.)

Parkland, Wash., 25. Aug. '98.
Else Christensen.

Betalt for Herold.

Edw. Tollaksen, Willmar, Minn. \$1; O. A. Grausgaard, Willmar, Minn., \$1.50; B. Iversen, Colman, S. D., 0.25; N. S. Orningsgaard, Sioux City, Ia., 0.50; J. N. Johnson, Bode, Ia., 0.50; Mrs. E. Ericksen, Parkland, 0.50; Aslak Nilson, Mayville, N. D., 0.50; Soren Halverson, Brooten, Minn., \$1.50; Johannes H. Koppe Dahl, Star, N. D., \$1.

BIDRAG TIL GJÆLDENS AFRETALING.

Fra Ingebret Larsen, Parkland, Wash., betalt paa sin \$100 Subskription, \$90. For betalt \$10.

Last Saturday Eve. an entertainment for the benefit of "Det vordende Barnehjem" was witnessed at the University by the people of Parkland, and \$3.45 was collected. Special thanks to Miss Theresa Kraabel for the entertainment and donation!

T. Larsen.

The Pacific Lutheran University,

...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY:

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music, Painting and Dress Making.

Beautiful Location. Genial Climate. Modern Conveniences. Steam Heating, Electric Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

Tuition Low.

Fall Term, twelve weeks.....	\$11 00
Winter Term, twelve weeks.....	11 00
Spring Term, ten weeks.....	9 00
Per Year, thirty-four weeks.....	25 00

Board at Cost.

Boarding Club operated by the Students furnishes Board at actual Cost.

Room.....50 Cents per Week.

Fall Term Opens October 4, 1898.

We can't tell you all about it here. Write for our new handsome Catalogue.

N. J. HONG, Principal.

Parkland, Washington.